

ÉRTESÍTŐ A MATHEMATIKAI ÉS PHYSIKAI TÁRSULAT

1893. ÉVBELI

ELŐADÁSAIRÓL.

1893. november 5. Dr. KÜRSCHÁK JÓZSEF: A transcendens számok elméletéről.

1893. november 30. Dr. FRÖHLICH IZIDOR: A forgó testek egy nevezetes tulajdonságáról.

Dr. VÁLYI GYULA: A másodrendű forgási felületekről. (Bemutatta RADOS GUSZTÁV.)

Ugyanez ülésen dr. EÖTVÖS LORÁND a tömegvonzás állandóját határozta meg az előadó teremben végrehajtott előadási kísérletben.

1893. deczember 14. Dr. SUTÁK JÓZSEF: A végtelen determinánsok elméletéről.

Dr. DEMECZKY MIHÁLY: A Catalan-féle tétel új bebizonyítása.

*

A vertikális légáramlásokról.*

A bájos kép, melyet csendes nyári nap láttat, midőn délig folyton növvő, este felé lassan enyésző ezüstszerű gomolyagfelhők az ég ritka mélységű kékjében úsznak; a légperspektíva valóban elbájoló elváltozása főnös ** időben, mely az Alpok legkisebb részleteit még a távoli megfigyelőnek is éles körvonalakban feltárja: a fel- és leszálló légáramlások játéka. De kell-e a tárgy festői szépségére utalnunk, midőn annak nagyobb értelmi szépsége is kelthet érdeklődést, melyet meg nem tagadhat a természettudománytól a physikus, ha ez statisztikai kezdetektől a szigorú ismeretrendszer felé emelkedik. A vertikális légáramlás tanulmányozása a meteorologia legfontosabb kérdéseire vezet, a minők az általános légkeringés magasságbeli folyamata, a hőmérséklet fölfelé való változása, a felhők keletkezése és enyészte, magassága és alakja, a csapadékok neme és mennyisége s a zuhanó szelek sokáig misztikus elmélete.

* Előadatott a Math. és Phys. Társ. 1893 márcz. 16-án tartott rendes ülésén.

** Az első sorban kompetens svájczí írók szerint főn s nem főhn irandó.